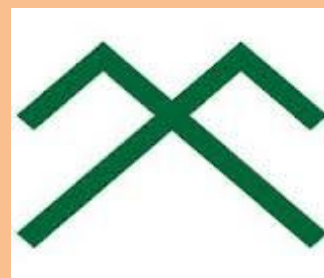

Rudentiņš bagāts vīrs... Visbagātākais no visiem gadalaikiem. Laiks, kad tiek novākta raža, kas vasarā izaugusi, tiek sagatavoti pārtikas krājumi ziemai. Rudenī tiek svinēti **Miķeļi** – ražas un pārticības svētki, „apjumības” jeb „apļāvības”, maizes un labības svētki. Šī ir pēdējā diena, kad vēl tiek pļauta labība. Šajā dienā latviešu tradīcijās tiek godināta ražas un auglības dievība – **Jumis**, kurš dzīvo labībā. Viņam pateicas par labo ražu.

Miķeļu tradīcijas pirmsskolas izglītības iestādē balstās uz to, lai bērns iespējami dziļi izzinātu un izprastu norises dabā, to saikni ar dzīvi. Lai rastu priekšstatu, ka vasarā viss aug, briest un nogatavojas, bet rudenī tiek novākts un sagatavots ziemai. Mūsdienu pilsētas bērnam būtiski ir radīt apstākļus šo procesu iepazīšanai un izzināšanai, jo bieži vien bērns burkānu vai kartupeli ir redzējis tikai lielveikalā vai arī uz galda šķīvī. Ir būtiski dot iespēju praktiski iepazīt ceļu, pa kuru ikkatrs dārzenis un auglis nokļūst līdz veikala plauktam un šķīvim.

Vēl dziļākas un spēcīgākas ir zināšanas par maizes tapšanu – no grauda līdz klaipam. Vecāko grupu bērniem tiek piedāvātas ekskursijas ārpus iestādes, kurās ir iespēja redzēt labību, uzzināt, cik darba tiek ieguldīts no brīža, kad zemē iesēj graudu, līdz brīdim, kad milti tiek bērti bļodā, gatavojot mīklu. Bērniem ir iespēja pašu rokām gatavot maizi, cept pīrāgus. Tas ir dziļš, atmiņā paliekošs un pozitīvas emocijas raisošs piedzīvojums.

Izziņas procesi, kā arī atgriezeniskās saites veidošana notiek arī iestādē uz vietas – caur daiļliteratūru, tēlotājdarbību un pārējiem darbības veidiem. Iestādē tiek veidotas dažādas rudens ražas izstādes.

Un protams, Miķeļdienā, 29.septembrī – svētku pasākumi ar latviešu tautas rotaļām, dziesmām un dažādiem pārsteigumiem – atbilstoši bērnu vecumam un izziņas interesēm.